

دختر بودن

پیش‌آمده که ...

پدر و مادر آرزوهایی دارند و البته خواسته‌ها و توقعاتی. خوب است که در خانواده‌ها، جریان همدلی و تفاهم برقرار باشد، اما اگر نبود، چه؟ گاهی فاصله‌هایی بین خواسته‌های والدین و فرزندان وجود دارد؛ فاصله‌هایی از کم تا زیاد. گاهی احساس می‌کنی نگاه تو به زندگی و موضوعات گوناگون با نگاه پدر و مادر تفاوت‌هایی دارد.

خانواده داریم تا دور هم باشیم و از کنار هم بودن لذت ببریم. اما گاهی ممکن است حرف‌هایمان با هم نخواند و آلمان توی یک جوی نرود. خواسته‌ها و دستورات والدین، گاهی شاید سخت‌گیرانه یا تحمیلی به نظر برسند و این حس به وجود بیاید که: تو را درک نمی‌کنند!

زیر ذره‌بین

دو دنیای متفاوت! شاید تفاوت‌هایی وجود داشته باشد، اما ما گاهی ناخواسته این تفاوت‌ها را بیشتر می‌کنیم. پدر و مادر در زمان و مکان خاص خودشان به دنیا آمده‌اند و زندگی کرده‌اند، تو هم در زمان و مکان دیگری. همان‌گونه که انتظار نداری آن‌ها حرف و خواسته‌شان را تحمیل کنند، نمی‌توانی انتظار داشته باشی که همیشه مطابق میل تو رفتار کنند.

اگر چیزهایی را از این طرف می‌بینی، چیزهایی را هم از آن طرف ببین. دنیاهای ما وقتی به هم نزدیک می‌شوند که کمی تحمل به خرج بدهیم با اندکی مدارا.

فرصت با هم بودن

به‌طور طبیعی، کسی دعوا، بگوگو، قهر، جدایی و مانند آن‌ها را دوست ندارد. خانواده دریایی است که ماهی‌ها در آن

پسر بودن

مگه تلفن فقط مال شماست، خوشم می آید...

چه خبره؟ الان به ساعته پای تلفنی!...

بیخشیدنا کار ضروری داشتیم؛ الان تمام می شه.

چه خبره؟ الان به ساعته پای تلفنی!...

چون از این غذا خوشم نمی آد، با اجازه تون به چیز ساده می خورم...

لانه برمی گردند

کنار هم هستند، با هم شنا می کنند، با هم به گشت و گذار می روند و با هم تجربه های زندگی را پشت سر می گذارند. حتی اگر موجی و تلاطمی بین آن ها فاصله بیفکند، باز در اولین فرصت دور هم جمع می شوند. ماهی ها هر جا باشند، به خانه بازمی گردند تا با هم باشند.

قرار نیست با کوچک ترین اخم و سروصدایی از هم فاصله بگیریم و فاصله ها آن قدر زیاد شوند که دیگر نتوانیم یکدیگر را پیدا کنیم.

مرز مشترک

برای کم شدن فاصله، قدم ها را نشمارید. یک قدم تو یک قدم من، معادله خوبی برای به هم رسیدن نیست. اگر پدر یا مادر حرفی می زنند، ایرادی می گیرند و دعوایی می کنند، حتی اگر رفتارشان را درست و منطقی نمی دانی، کاری نکن که فاصله ها شکل بگیرند.

دو طرفه به هر موضوعی نگاه کن: کاری که آن ها می کنند و پاسخی که تو می دهی یا کاری که تو می کنی و پاسخی که آن ها می دهند. پدر و مادر، حتی اگر با دنیای خودشان به موضوعات نگاه کنند و حتی اگر اشتباهی در رفتارشان باشد، دوست ندارند فاصله بیفتد.

اگر انتظار داری که شرایط و خواسته های تو را درک کنند، تو هم باید شرایط و خواسته های آن ها را درک کنی. رفتار منطقی خوب است، اما از هر دو طرف؛ مدارا خوب است، اما از هر دو طرف؛ و تحمل خوب است، اما از هر دو طرف. به ماهی ها بیندیش و به دریا که همیشه آرام نیست.

در هر تفاوتی، شاید بتوان مرز مشترکی یافت.